

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-027

Appellant is op 30 maart 2019 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 40222 op klacht van de competitieleider:

Datum uitspraak Tuchtcommissie: 29 maart 2019

Sanctie: met ingang van 29 maart 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: onbesuisd spel

Wedstrijd: DWV H2 – Deltasteur H2, gespeeld op 23 maart 2019

De aan appellant door de Tuchtcommissie opgelegde straf is opgeschort met ingang van 3 april 2019.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 15 april 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. F.W. Drost, vicevoorzitter en mr. J. Anema, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 29 maart 2019. Appellant is ter zitting verschenen, alsmede scheidsrechter D.
3. In het tuchtrapport d.d. 23 maart 2019 van scheidsrechter D. is vermeld dat op de midvoorpositie zich 3 koppels bevonden door inzwevende acties, dat appellant op de rug weg zwom van zijn directe tegenstander en dat daarbij de rechervoet van appellant boven water kwam en dat appellant zijn tegenstander bijna in het gezicht trapte, hetgeen is bestraft met een UMV wegens poging tot trappen.
4. In zijn verweer bij de Tuchtcommissie en in zijn beroepschrift heeft appellant o.m. aangegeven dat hij in hoog tempo rugcrawl achteruit zwom richting midvoor positie, dat er werd gefloten en dat hij niet weet waarom omdat hij de tegenstander niet heeft geraakt. Ook heeft hij gewezen op de "twijfel" in het tuchtrapport.
5. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij niet meer deed dan rugcrawl achteruit zwemmen, dat hij niet onbesuisd heeft gehandeld en niemand heeft geraakt.
6. De scheidsrechter heeft ter zitting verklaard dat appellant wilde wegzwemmen en dat de tegenstander op dat moment ook draaide, echter zonder te reageren op de actie (de voet die boven water kwam) van appellant. Daardoor ontstond twijfel bij de scheidsrechter. Hij gaf een UMV, maar omdat de tegenstander er niets van heeft gemerkt en ook niet heeft gereageerd twijfelt de scheidsrechter nu. Hij wijst er op dat zijn relativering van het bewuste incident al zichtbaar is in het tuchtrapport.
7. De Commissie van Beroep overweegt dat, gezien de verklaring van de scheidsrechter ter zitting en het feit dat ook uit het tuchtrapport al blijkt dat er sprake was van enige twijfel bij de scheidsrechter over de ernst van het incident, het feit dat de voet van appellant boven water kwam bij het wegzwemmen als een onbesuisde beweging kan worden geduid, die met de UMV in de wedstrijd als voldoende bestraft moet worden beschouwd.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 29 maart 2019.
- b. De Commissie van Beroep acht appellant voldoende bestraft in de wedstrijd.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 30,15 waarvoor de vereniging DWV een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 29 april 2019

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. F.W. Drost, vice-voorzitter
mr. J. Anema, secretaris